

CAPUDRE

ESCORNABOIS, CANCEREIXO, CARNABUDO, ESCANFRÉS

(*Sorbus aucuparia*)

CLASE: Anxiospermas

ORDE: Rosales

FAMILIA: Rosáceas

As follas son caedizas, alternas, compostas pinnadas, duns 20 cm de lonxitude, formadas po 9-17 foliolos. O peciolo é de cor encarnada.

Os froitos son pomos esféricos de 0,5 a 1 cm de diámetro, de cor encarnada, coas sementes duras e rugosas.

Capudre no adro da igrexa do Cebreiro.

Flores e follas de sorbeira

(*Sorbus aria*)

Hai dúas especies semellantes ao capudre: a sorbeira (*Sorbus aria*), de follas simples, ovais, dentadas, verdes brillantes pola cara e brancas, moi peludas polo revés, e co froito alaranxado, que se pode atopar no Courel, nos Ancares e no Xurés; e o mostallo (*Sorbus terminalis*) coas follas simples, palmeadas e os froitos de cor castaña, que se atopa nas serras orientais.

Capudre en Piornedo. Os Ancares.

CERDEIRA

CEREIXEIRA

(*Prunus avium*)

CLASE: Anxiospermas

ORDE: Rosales

FAMILIA: Rosáceas

As follas son caedizas, simples, alternas, oval-lanceoladas, coa beira dentada irregularmente. O peciolo é de cor encarnada e con dúas glándulas na base do limbo.

As flores son simples, hermafroditas, con cinco pétalos redondeados, soltos e de cor branca, numerosos estames amarelos e un pistilo. Teñen os rabos longos e agrúpanse en ramiños.

Os froitos (cereixas) son drupas esféricas de 9-12 mm de diámetro, de cor encarnada ou case negra. Madura a comezos do verán e son comestibles.

Guindeira (*Prunus cerasus*) Ten os froitos grandes e acedos. Atópase cultivada e subespontánea por todo o país.

Árbore de copa alta, cónica que pode medir ata 30 m de altura co toro dereito e a tona de cor castaña ou gris, avermellada lixeiramente brillante con tiras horizontais que se desprenden. É orixinaria de Europa e oeste de Asia e atópase en bosques caducifolios e sebes. En Galicia é común sobre todo nas serras orientais e meridionais. Atópase silvestre, cultivada ou naturalizada. A madeira é apreciada en ebanistería e as corres úsanse para facer cestos. A froita para comer e facer licores. Os rabos dos froitos son diuréticos.

En Galicia podemos atopar varias especies semellantes: a Guindeira, a Cerdeira de Santa Lucía (*Prunus mahaleb*) e Pau de San Guirgoriño (*Prunus padus*).

Paxariño comechón que me andas nas cereixas, come paxariño come, pero a ver as que me deixas.

Cerdeira brava no Xurés.

LIDOIRO

LOUREIRO REAL, LOUREIRO ROMANO

(*Prunus laurocerasus*)

Árbore de copa globosa, pouco densa e que acada pouca altura. O toro e recto e ramificado desde a base, coa tona lisa de cor gris-parda escura.

É unha árbore de orixe mediterránea (sureste de Europa e Turquía).

Emprégase como planta ornamental e para sebes. Aparece espontáneo na Serra do Xurés e en algunhas zonas do Norte da Coruña e Lugo.

ACEREIRO

LORO (*Prunus lusitanica*).

Pequena árbore de ata 10 m de altura coa copa baixa e densa, o toro curto e groso coa tona de cor gris escura e lisa. As follas son persistentes, simples, de forma oval-lanceolada coa beira finamente serrada, lixeiramente coirentas, de cor verde escura e lustrosas polo dereito e co peciolo vermello. É orixinaria do leste da Península Ibérica e en Galicia só se atopa na serra do Xurés. Está considerado unha reliquia do Terciario que sobrevive en contados lugares do suroeste de Europa e no arquipélago Macaronésico (Canarias, Azores e Madeira). Emprégase como planta ornamental.

ABRUÑEIRO

(*Prunus spinosa*).

Arbusto ou pequena árbore espiñenta coa copa baixa irregular e pouco densa que pode acadar os 4 m de altura, co toro delgado e a tona de cor parda moi escura. Os froitos son drupas de 10 a 12 mm, de cor negra-azulada e sabor ácido. Atópase por toda Galicia, máis abundante na beiramar en bosques ou formando parte de sebes.

O froito emprégase para aromatizar licores. As flores e as follas teñen propiedades laxantes e diuréticas.

ESTRIPO

ESTRIPEIRO

(*Crataegus monogyna*).

Arbusto ou pequena árbore espiñenta que pode acadar os 5 m de altura. É orixinaria de Europa e do oeste de Asia e atópase por toda Galicia en bosques mixtos caducifolios e formando parte de sebes.

Estripo en Goián. Ten 2 m de perímetro no toro.

AMEIXEIRA BRAVA

(*Prunus domestica*).

Arbusto ou pequena árbore de ata 4 m de altura. O froito é unha drupa globosa de 15 a 20 m de cor azul e sabor amargo. En Galicia é rara e pódese atopar no val do Sil e nas Rías Baixas.

PEREIRA BRAVA

(*Pyrus piraster*).

Arbusto ou pequena árbore espiñenta de ata 8 m de altura, coa copa redondeada, o toro curto e delgado e a tona de cor parda-gris con gretas finas. É común por toda Galicia nos sotobosques de carballeiras e piñeiros, nas sebes, á beira dos regatos...

